

נועם זיידר

יול' ע"י מבין "יקרא קדישא" מורשת רבוב"ק
שבועת "רמות דוד" קרעשטנק - קרית גת

פרישת קדושים • תשפ"ב • גליון ג"ח

דא"ר מ"ק מרן
ארמו"ד שליט"א

נועים ויראתך

"מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלוקיך אני ה'" (יט, לב).

אי' בווה"ק (ה"ג פ"ד): **"קדם שיבה דיילך תקום"**, התוה"ק באה לעורר אותנו לעבודת הבורא ית"ש דהנה בימי הזקנה האדם אינו בכוחו כ"כ ואינו יכול לערוך עבודה שבלב זו תפילה ואת ימי השבתות הקדושים כדבעי בדו"ר בהתלהבות אש קודש כבימי נעוריו, כאו"ל (עכו"ז ט). **"אשרי איש אשרי מי שעושה תשובה כשהוא איש"**, ופרש"י **"כשהוא בחור בכוחו, כלומר ממהר להכיר בוראו קודם ימי הזקנה"**, ע"כ החכם עיניו בראשו שהוא ממהר להכיר את בוראו כשהוא בחור היינו כשעודו בכוחו.

איני ראוי לומר מוסר לאחרים הבה נתעורר יחדיו לעבודת הבורא **'אדודעך שמועסן צוזאמען'**, יש כאלו אנשים שאם הש"ן מתארך בתפילתו בעוד עשרה רגעים **'זיי האלטן דאס נישט הויס'**, ונתתי אל לבי להתבונן מאי כולי האי והלא אינו אלא עשרה רגעים, האיך באו לשפלות גדולה כ"כ שהם בכחי' תינוק הורח מבית הספר, והדבר נראה שבאו עם מורה שעות לביהכ"נ ומביטים בו בכל עת שחלילה לא יהיו הש"ן להתארך בתפילתו ולו אפילו רגע א' בלבד, וכבר אמרתי ע"כ בדרך צחות **"ואל יבא בכל ע"ת"** היינו המורה שעות שמורה העת והזמן, **"אל הקודש"** בכואו לביהכ"נ בית מקדש מעט, והווי ראייה דכ"ז עצת היצר דאחר גמור התפילה המה מדברים דברים בטלים שעה ארוכה, ומי דחפס למהר התפילה.

המשך בעמוד ב'

דבדי אוקים חיים מ"ק ארמו"ד
הקוד"ט ה"נועים ישראל" זיע"א

נועים ישראל

"ואהבת לדעך כמוך אני ה'" (יט, יח).
חינם מהרה יבנה בית המקדש.

וזוהו **"ואהבת לדעך"**, כפי מדת אהבתך לדעך, **"כמוך אני ה'"** באותה המידה אני ה' אהבך.

♦ ♦ ♦

אכן הבוחן לאהבת ה' הוא אהבת ישראל

או יאמר, **"ואהבת לדעך"** וגו', הרצפה לחשב עם נפשו אם הוא אוהב את הבורא ית' באמת ובתמים, או אינו אלא אוהב א"ע ח"ו וכל העובדין טבין דהוא עושה אינו אלא לגרמיהו אינהו דעבדין, האכן הבוחן לזה הוא אהבת ישראל כלומר יחשב עם נפשו אם הוא אוהב את בניו של המקום כ"ה ואם יש לו אהבת ישראל, אות וסימן הוא שיש לו אהבת ה', דכן הוא דרך העולם.

"אז מ'האט ליב דו קינדער, האט מען ליב דעם טאטן" {אם אוהבים את הכנים, אוהבים גם את אביהם}.

וזוהו **"ואהבת לדעך"** כפי מידת אהבת ישראל שבך, **"כמוך"** כפי אותה המידה **"אני ה'"** יש בליבך אהבת ה'.

♦ ♦ ♦

צריך לאהוב אפי' מי שהרע לו כשם שה' אוהב את פושעי ישראל

יהודי צריך לאהוב את ריעו תמיד אפי' שהרע לו כו', כשם שהקב"ה אוהב את ישראל עם קרובו אפי' כשהרכו לחטא לפניו ולהמרות פיו, בין כך ובין כך בני הם וישראל אע"פ שחטא ישראל הוא.

וזוהו **"ואהבת לדעך"** תמיד אפי' כשהרע לך ח"ו, **"כמוך אני ה'"** כשם שאני ה' אוהב אפי' את פושעי ישראל אע"פ שהרכו לחטא לפניו והמרות פיו, כן אתם תאהבו זה את זה אפי' כשהריעו לכם ח"ו.

♦ ♦ ♦

אהבת ה' לבניו כפי אהבתם אחד להבירו

או יאמר, **"ואהבת לדעך"** וגו', ע"ד או"ל (אבות), **"כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו"** פי' כפי מדת אהבת האדם לריעו כן הוא מדת אהבת ה' אליו, הנה בעוון שנאת חינם נחרב בית מקדשינו ותפארתינו כדאי' בגמ' (יזמא ט) וע"י שנאהב זה

את זה כאהבת אמת ואהבת

עבודת מצוות ספירת העומר
בצל רבונתנו דקדושים זיע"א ♦ **בנועם העבודה**

עיקר העבודה

מזן הס"ק הרבי ר' מרדכי'ע מנדבורנא זיע"א אמר עה"פ "וספרתם לכם" כי לכ"ם ר"ת כ"די ל'טהרינו מ'קליפותינו כי זהו עיקר עבודת הספירה כדי לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו.

(מאמר מרדכי)

עד שהאיר השחר

הרה"ק ר' שלמ'קה מפרימישלאן זיע"א היה פעם בבית אחיו רבינו הרה"ק רבי בערצ'י מנדבורנא זיע"א בימי ספירת העומר, ובעת הספירה כתפילת רבש"ע כשהגיע לתיבות 'ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה', חזר על תיבות אלו כ"כ הרבה פעמים, עד שהאיר היום.

(שער האותיות)

כארי יתנשא

מעשה בערוב ימיו של הרה"ק ה"דבר חיים" מנדבורנא זיע"א בספירת העומר האחרונה של אחת השנים, כוחו של רבינו לא היה כמותנו ובקושי הגיע את רגליו ממקומו. רבינו ציווה לפתוח בספירת העומר בלעדיו, בעוד שהוא ישב בפתח החלון הפונה אל בית המדרש, וישתתף בתפילה מחדרו.

בביהמ"ד החלו בספירת העומר ובאמירת ה"לשם יחוד" ורבינו שעון על גבי החלון. לפתע נחדרו הכל ממקומם. בכוחות על אנושיים זינק רבינו ממקומו שבחדרו ופרץ לבית המדרש כלכיא בנבורתו לאמירת ספירת העומר עם כל הקהל. באמרו: כלום שעה נוחה היא זו לשבת בחדר בשעה שבבית המדרש מתפללים ספירת העומר ברוב התלהבות...

(רשימת א' התלמידים)

חביבות המצווה

מוצש"ק פר' אחרי – קדושים שנת תשע"ב עליתי למרום לקומת חדרו של אדמו"ר. מחמת חליו התפלל תפילת מעריב ביחידות בחדרו, כיון ששמעתי שהוא באמצע מעריב נשארתי בפרוזדור מבחוץ בכדי שלא להפריע כוונותיו, כשהוא אינו שם לב שהגני עומד מבחוץ ומטה אזני לתפילתו. בהגיע 'ספירת העומר' החל אדמו"ר ה'לשם יחוד' בהתלהבות גדולה, ולאחריו הברכה והספירה, כשסיים אדמו"ר לומר יום הספירה החל להסתובב בחדרו אנה ואנה בהתלהבות גדולה, פניו היו להבות כל כולו היה 'ב'רען', וחזר ואמר שוב ושוב בנוסח ברוב התלהבות "היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעומר", כשאחר כמה דקות לפתע שם לב שהגני עומד בחוץ ורואה הכל מיד נעמד שוב על מקומו והמשיך באמירת 'הרחמן' וכו'.

(מרשימת נכדו הרב חיים מרדכי שליט"א בן כ"ק אדמו"ר שליט"א)

אך העניין 'זיי האבן נישט קיין געפיל אין א דאווענען' כי המה בחשיכה יתהלכו לא ידעו ולא יבינו תפילה מהו, ע"כ התפילה עליהם כמשא כבד שאדם חפץ לפרקו מעליו, ולזה כיוונו חז"ל (אבות) "אל תעש תפילתך קבע", התפילה הוא זמן של קרבת ה' שאדם שופך לבו לה', כאז"ל (תענית ב.) "איזהו עבודה שבלב הוי אומר זו תפילה" והפליגו כמאמרם (ברכות) "הלואי שיתפלל אדם כל היום כולו" דכשהאדם יודע מהות התפילה לא מבעיא שאינו ממהר אלא אדרבה הוא רוצה להאריך בתפילתו כי הוא מבין גודל מתנת ה' לעמו ישראל ערב ובוקר וצהרים אשיחה ואהמה ג"פ ביום לדבר עם ממ"ה הקב"ה אין לך מתנה גדולה מזו, והאיך איפוא ארצה לגמור להתפלל.

זהו שאמרו"כ "מפני שיבה תקום" קדם שיבה דיילך תקום כדאי' בזה"ק, כלומר בימי הנעורים, קודם הגיעך לשנות הזקנה דאז עודו בכוחו, "תקום" לעבודת הבורא בדו"ר בהתלהבות אש קודש, ואז "והדרת פני זקן" תהדר את שנות הזקנה כאז"ל (סוכה ג.) "אשרי ילדתנו שלא ביישה את זקנותינו" דבימי הזקנה כבר אינו בכוחו, וא"ת האיך אעבוד את הבורא בימי הנעורים זמן רתיחת הדמים שהיצה"ר בכוחו ותוקפו, ע"כ אמרו"כ "אני ה'" אסייע בעדכם לטהר ולהתקדש ולעלות מעלה מעלה בעבודת הבורא במסילה העולה בית א-ל, כאז"ל (יומא לט.) עה"פ "והתקדשתם והייתם קדושים" "אדם מקדש א"ע מעט מלמטה, מקדשים אותו הרבה מלמעלה".

יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ חָכִיב עָלֶיךָ בְּשִׁלְךָ.

גדר זהירות בכבוד חברו

נ"ל ע"ד אוז"ל בגמ' (ברכות כח:) "ת"ד כשחלה ר"א נכנסו תלמידיו לבקרו א"ל רבינו למדנו אורחות חיים ונזכה בהן לחיי העוה"ב, א"ל "הזהרו בכבוד חברכם", ומנעו בניכם מן ההגיון, והושיבוים בין ברבי ת"ת, וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים, ובשביל כך תזכו לחיי העוה"ב".

יש לדקדק אומרים ז"ל "הזהרו" בכבוד חברכם, ומהו גדר הזהירות בכבוד חברו, והאיך עי"ז יזכה לחיי העוה"ב.

ונ"ל דגדר זהירות בכבוד חברו לכבד כ"א כערכו האמיתי, שלא יהיה לו חלישות הדעת ועגמת נפש ח"ו, ע"י הפגיעה בכבודו ומעמדו, דהנה מילתא

דפשיטא הוא דסתם אדם צריך לכבד כשאר כל אדם ורב ואב"ד צריך לכבדו כרב ואב"ד.

אולם אם לע"ע הוא כשאר כל אדם אך ראוי הוא לאיצטלא דרבנן ועדיין לא התעטר באותו איצטלא, אזי צריך זהירות לכבדו בכבוד הראוי לו כרב ואב"ד.

וזהו שאוז"ל "הזהרו" בכבוד חברכם, דצריך זהירות רבה לכבד כ"א כערכו, כלומר כערכו האמיתי.

הזהיר בכבוד חברו נושע למעלה מדרך הטבע

ומ"ש "ובשביל כך תזכו לחיי העוה"ב" היינו ע"י שזוכה את יצרו דפעמים צריך לוותר על דברים שחשובים לו משום כבוד חברו.

איתא בפירוש המשניות להרמב"ם (פאה פ"א משנה א') "וכשיעשה האדם המצוות התלויות בתועלת בני אדם זה עם זה, כמו כן תיחשב לו לצדקה לעולם הבא, לפי שעשה המצווה, וימצא טובה בעולם הזה, בעבור שנהג מנהג הטוב בין בני אדם", דכבין אדם לחברו מקבל האדם שכר גם בעוה"ז, ונ"ל להוסיף דאף זוכה להיפקד בדבר ישועה ורחמים למעלה מדרך הטבע מדה כנגד מדה כשם שהוא כפה את הטבע - תאוות אוי הקב"ה מושיעו למעלה מדרך הטבע.

**י. הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, יְהִי
כְבוֹד חֲבֵרְךָ חָכִיב עָלֶיךָ
בְּשִׁלְךָ, וְאֵל תְּהִי נוֹחַ לְבָעִים.
וְשׁוֹב יוֹם אֶחָד לְפָנַי מִיַּתְּתֶךָ.
וְחַי מִתַּחֲמֵם בְּנֶגְדַּי אוֹרְןָ שֶׁל
חֲכָמִים, וְחַי זְהִיר בְּנַחֲלָתִי
שֶׁלֹּא תִכְּוֶה, שֶׁנִּשְׁכַּחְתָּן נְשִׁיכֵת
שׁוֹעֵל, וְעָקִיצְתָן עָקִיצַת
עָקָרָב, וְלִחְיִשְׁתָּן לְחִישַׁת שָׂרָף,
וְכָל דְּבָרֵיהֶם בְּנַחֲלֵי אִישׁ:**

רצוני לספר לכם סיפור שבדידי הווה עובדא, היה זה בראש השנה לפני שנים רבות, א' שלא זכה לפרי בטן רבות בשנים, גמר בדעתו לקנות העליה ד"וה' פקד את שרה" שהוא סגולה ידועה להיפקד בזש"ק, ואכן בשנה ההוא נושע ונפקד בזש"ק, ומני אז החל לקנות בכל שנה ונעשה לו חזקה על עליה זו משך זמן רב.

לאחר שנים רבות היה אחד שלא זכה לפרי בטן וגמר בדעתו לקנות העליה הנ"ל, ובעת מכירת העלויות נעשה מהומה בביהכ"ג, זה אומר מחיר מפולפל, ומשנהו מעלה מנגד הסכום, ושניהם עלו והגיעו לסכום גדול מאד, וכיון לשני בער מאד לזכות בעליה בכדי להיפקד בזש"ק, לכן לא שת ליבו לכל סכום אשר יהיה, עד שהראשון

שהיה לו חזקה על עליה זו הוצרך לוותר עליה. וכיון שבימים הנוראים קרא רבינו בעצמו לעולים בתורה כנהוג, לפני כל עליה אמרו לפניו מי הקונה לקראתו לעלות לתורה.

ואמרו לי שהשנה הקריאה ד"וה' פקד את שרה" לא יעלה זה שיש לו חזקה כי מיישהו אחר קנהו, ומשראיתי כי נכמרו פניו מאד של הראשון שכבר עולה שנים רבות לעליה זו, תיכף קראתי למי שקנה עליה זו ודיברתי אל ליבו שיוותר זאת לבעל החזקה, אמר לי היהודי בצער - הנני מוכן ומזומן לקיים דברי רבינו ומה אעשה ועדיין לא זכיתי בפרי בטן, אמרתי לו, ראה נא פני בעל החזקה שמחמת כן אול סומקא ואתי חיורא וליבו שבור כחרס הנשבר.

ואמרתי לו בהאי לישנא "גלייב מיר אז פין צו גיסן יענעמם בליט ווערט מען נישט גיהאלפן, נאר פין זביחת היצר" אשר ע"כ איעצך וטוב לך כל הימים במקום לשפוך דם חברך תזכה את יצרך וכוודאי יעזור לך הקב"ה שבשנה זו תפקד בזש"ק, ואכן מחמת שוויתר לו על העליה נושע באותה השנה ונפקד בזש"ק.

ומזה לימוד למעשה דהזהיר בכבוד חברו מידה כנגד מידה נושע למעלה מדרך הטבע, כשם שהוא כפה את הטבע - תאוות הקב"ה מושיעו למעלה מדרך הטבע.

(שוה"ט צפרא רשכתא פר' תצווה תשע"ט)

הרה"ק ר' מנחם מענדל מוויטעבסק זיע"א

♦ א' אייר תקמ"ח ♦

יומא דהילולא קדישא
מצדיקי הדורות זיע"א

ניעים הנשמות

תולדותיו: הרה"ק ר' מנחם מענדל מוויטעבסק זצוקל"ה בעל ה'פרי הארץ' נולד בשנת ת"צ בעיירה וויטעבסק לאביו מוה"ר ר' משה זצ"ל ממקורבי הבעש"ט דק', והביא אליו את בנו בגיל תשע. לאחר שגדל התגורר במינסק ונעשה לאחד מגדולי תלמידי המגיד ממעזריטש, והפיק את החסידות ברוסיה ובלטיא יחד עם הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין. לאחר פטירת המגיד חזר לוויטעבסק ואחר עבר לתקופה להודווקי. לאחר פטירת רבו המגיד הוכתר למנהיג החסידים עפ"י צוואת המגיד זי"ע. בשנת תקל"ז עלה לאר"י עם מאות מתלמידיו, ותחילה התגורר בצפת ולאחמ"כ עבר לגור בטבריה וייסד בה את היישוב החסידי. היה בין מקימי קופת מעות ארץ הקודש שנביאות הבעל התניא זי"ע. היה ענותן גדול כאשר בכל מכתביו נכתב 'השפל באמת', וכן לא נתן לכתוב על מצבתו דברי שבח. חיבר ספרים לרוב שבראשם הספר 'פרי הארץ' אשר נפץ ומקובל בכל רחבי תבל. נפטר בא' אייר תקמ"ח ומנו"כ בחולקת תלמידי הבעש"ט בטבריה.

שם בקלויז של הרה"ק הצמח צדק מלויובאוויטש זיע"א יושבים התלמידים כ"א עם גר ביור ולומדים שעות ארוכות. בסיום לימודם היו מכבים את כל הנרות רק גר א' נשאר דלוק, והיו יושבים כולם סביב הנר ומדברים מגדולת צדיקי הדור. פע"א בעודם יושבים סביב הנר היחיד ומספרים בסיפורי צדיקים, נכנס לפתע הצמח צדק ושואל אותם מי מדברים. השיבו התלמידים על הרה"ק הרבי ר' מענדל'י וויטעבסק'ר זיע"א, הורה הצמח צדק 'לכבודו של צדיק זה הדליקו את כל הנרות כמו בשעת לימוד', ואני אספר לכם על הרבי ר' מענדל'י.

וכה סיפר: אצל הרבי ר' מענדל'י היה יהודי יר"ש שו"ב מוהרל מומחה. פע"א בא אל הצדיק אחד ממקורביו בבקשה, היות שמתו לו שני בנים מחמת מילה ועכשיו נולד לו בן שלישי, ואני יודע שעפ"י הדין אסור למולו בזמנו, אמנם אני מאמין שאם הרבי יבוא לברית יגן וזכותו לילד ולא יארע לו שום דע. יום המילה צ"ל בשב"ק הבעל"ט ובקשתו לרבי שיועיל לבוא לשבת לביתו. השיב לו הצדיק: 'אילו לא היה הברית בשבת הייתי בא אך לשבת זו איני יכול לבוא לשבות בביתך, כי השבוע הגיעו אורחים מכובדים אלי ומוכרח אני להישאר כאן, אך אשלח לך את השו"ב שלי והוא יהיה מוהל אצלך ושוה כאילו אני בעצמי שם, ולא יארע להך הניגול שום דע'. הבעל בית נטרצה, והרבי קרא לשו"ב ופקד עליו ליסע לברית מילה בשבת זה. השו"ב מיאן בזה וטען שהיות ולא הפסיד שום ליל שבת בצילו של הרבי מאז היוודע לו עליו, והאיך אוותר שלא להיות את השולחן של הרבי ולשמוע מדברי תורתו. אמנם הרבי גזר עליו ליסע לברית, והשו"ב קיבל עליו ציווי רבו ונסע לשבת לברית, אך התנה עם הבעל ברית שמיד כשתחשך במוצ"ש יכין לו עגלה שיוכל ליסוע מיד לביתו שלכל הפחות יספיק לשמוע הברלה מרבו. וכן הוה מיד במוצ"ש יצא השו"ב לביתו.

בבואו לבית הרבי לא הגיעו לו להיכנס כמקודם באמרם שהרבי פקד לא להכניס אותו אליו, מיד הבין השו"ב שכנראה ראה הרבי ברוח קודשו מה עבר עליו והבין שהזקן הזה הוא מסט"א רח"ל ולכן לא מרשה לו הרבי להיכנס, ונצטער מזה מאוד. שלח השו"ב לרבי למה לא יכניסוהו ענה הרבי שאינו רוצה להסתכל בפניו ואין לו תיקון, רק אם יודמן לו שוב להיות במקום ההוא וימאס הדבר הזה בליבו ובפניהם אז יהיה לו תיקון. כך התעכב השו"ב שנה תמימה בלא לוכל לראות את פני רבו הק', עד שהגיע שוב אותו בעל ברית ובא לבקש שוב מהרבי שישלח לו שוב את השו"ב לברית שיוצא ג"כ בשבת, שאכן בנו הקודם בריא ושלם. שלח הרבי פקודה לשו"ב שיסע לברית, ונכנס השו"ב לרבי אך הצדיק לא הסתכל בפניו ואמר לו שיסע ויודמן לו שוב אותו מאודע כמקודם וימאס בפניהם עליהם, אך השו"ב אמר לרבי שמפחד הוא שיזיקו לו ע"ז, אמר לו הרבי שיתחוק ויאמץ נגדם וה' יעזור שלא יארע לו כלום ולא יזיקוהו מאומה. וכן הוה השו"ב נסע לברית ושוב תעה בדרכו, והנה לפניו אותו בית מאיד מאוד. בבואו לשם שמחו כולם לנגדו כי היסרוהו, והזקן שאל אותו היכן היתה כל השנה כמו שהבטחת שתבוא. התחיל השו"ב לדבר קשות נגדו 'הלא רבינו הר"מ הוא קודש קדשים ואתם מסט"א אבי אבות הטומאה... הזקן פער פיו נגד הרה"ק הר"מ לאמר מי הוא ומה הוא... והשו"ב לא נכנע וביזה אותו בחידופין וגידופין. וכל הכת שם רצו לשרפו והשליכו עליו ניצוצי אש, אך הזקן לא הגיחם. ואמר אנני לפניו דברי תורה ועתה יהיה לי השו"ב, והתחיל לומר דברים עמוקים מאוד ובהתלהבות עצומה. כשסיים שאל הזקן מה אתה אומר עכשיו? השיב השו"ב אילו היה זה מצד הקדושה היה זה טוב מאוד אך אתם מצד הטומאה ומסט"א וכו' וכו'... הקהל רצו להרגו מיד, אך הזקן עצר בעדם ואמר להביא את ספרו ובאם ימצא דבר תורה מרבו הר"מ יעשו בו כרצונם אך באם לא ימצא כלום יעזבוהו לנפשו. הביאו הספר עב כרס חיפשו בכל הספר ומצאו מדיבורי צדיקים אחרים, אך מהר"מ לא מצאו שום דבר. אז פקד הזקן ושילחו את השו"ב לשלום.

בבואו להרבי דק' הלך הר"מ לקראתו בחיבה יתירה באומר 'תדע שניסו אותך משמים בניסיון קשה מנשוא, וברוך ה' אשר עמדתם בזה ועשיתם רצון השי"ת והיה לו לנח"ד שהשפלתם את הסט"א ולכן עוד ה' שלא יכלו להזיקך'. שאל אותו השו"ב למה מצדיקים אחרים כן היה דברי תורה? ענה לו הר"מ: 'אמת שגם הם צדיקים אבל בשעת אמירת ד"ת יש להם קצת התפארות והגבהת לב, ולכן יש לסט"א קצת אחיזה בדבריהם, אך אני בעוד השי"ת אין לי שום התפארות והתנשאות לכן אין לסט"א שום אחיזה בד"ת שלי'.

וסיים הצמח צדק: כה גדול קדושת הר"מ שלא היה לו שום התנשאות בשעת אמירת ד"ת ולכן הראוי הוא שבעת שמדברים ממנו שיהיו כל הנרות דולקים כבשעת הלימוד.

דרך חזרתו היתה דרך יער גדול, ובאמצע הדרך התחיל לתעות ביער ונשתתה שם זמן רב. השו"ב לא ידע את נפשו מה לעשות, עד שלפתע ראה מרחוק בית מואר מרוב נרות. בהגיעו קרוב לבית שלח את העגלון הגוי לראות עם יש שם יהודים, ונכנס וראה שם הרבה יהודים עומדים ובראשם יהודי זקן הדור וחדש, מיד נכנס השו"ב לבית וכל העם היו שרודים בלשמוע את דדשת הזקן ולא שמו ליבם לנכנס. הוא עמד שם דקות ארוכות והקשיב לדברי הזקן שהיו דברים עמוקים מאוד והוא הבינם היטב, כשסיים הזקן לדבר שם ראה את השו"ב ונתנו לו כולם שלום. קרא לו הזקן ושאלו אתה בר אוריין? ענה הן, האם הבנת את דבריי? ענה הן, האם הוטבו בעיניך הדברים. ענה הוטבו בעיני מאוד. שאלו הזקן מהיכן אתה? ענה לו מתלמידיו של הרבי ר' מענדל'י. ואז התחיל הזקן לדבר עוד דברים בעמקות גדולה, והשו"ב הבין היטב והוטבו בעיניו הדברים עד שהוסכם בדעתו שזקן זה שוה למעלת רבו הק'. הזקן המשיך לדבר באריכות ועמקות נפלאה והשו"ב הסיק שהוא אפי' יותר גדול מרבו, והחליט שכשיחזור לביתו יסע תיכף לבית הזקן ויהיה מחסידיו ותלמידיו. מיד הראו לו הקהל את דרך היציאה מהיער וחזר לביתו. ובחזרתו רצה ללכת לרבו לקחת את רשותו ליסוע לזקן והוא שחשב שלא יקפיד ע"כ.

דרך חזרתו היתה דרך יער גדול, ובאמצע הדרך התחיל לתעות ביער ונשתתה שם זמן רב. השו"ב לא ידע את נפשו מה לעשות, עד שלפתע ראה מרחוק בית מואר מרוב נרות. בהגיעו קרוב לבית שלח את העגלון הגוי לראות עם יש שם יהודים, ונכנס וראה שם הרבה יהודים עומדים ובראשם יהודי זקן הדור וחדש, מיד נכנס השו"ב לבית וכל העם היו שרודים בלשמוע את דדשת הזקן ולא שמו ליבם לנכנס. הוא עמד שם דקות ארוכות והקשיב לדברי הזקן שהיו דברים עמוקים מאוד והוא הבינם היטב, כשסיים הזקן לדבר שם ראה את השו"ב ונתנו לו כולם שלום. קרא לו הזקן ושאלו אתה בר אוריין? ענה הן, האם הבנת את דבריי? ענה הן, האם הוטבו בעיניך הדברים. ענה הוטבו בעיני מאוד. שאלו הזקן מהיכן אתה? ענה לו מתלמידיו של הרבי ר' מענדל'י. ואז התחיל הזקן לדבר עוד דברים בעמקות גדולה, והשו"ב הבין היטב והוטבו בעיניו הדברים עד שהוסכם בדעתו שזקן זה שוה למעלת רבו הק'. הזקן המשיך לדבר באריכות ועמקות נפלאה והשו"ב הסיק שהוא אפי' יותר גדול מרבו, והחליט שכשיחזור לביתו יסע תיכף לבית הזקן ויהיה מחסידיו ותלמידיו. מיד הראו לו הקהל את דרך היציאה מהיער וחזר לביתו. ובחזרתו רצה ללכת לרבו לקחת את רשותו ליסוע לזקן והוא שחשב שלא יקפיד ע"כ.

(וכרן צדיקים)

<p>לשכות נשמת</p> <p>זקני אדמו"ר מופת הדור אדמו"ר הרה"ק ר' שמואל שמעלקא דה"ק ר' ישעיה ב"ר משה ב"ד צבי הירש מניקלסבורג זצוקל"ה מקדעסטיד זצוקל"ה זכותו ין עליו ועל כל ישראל</p> <p>הונעת ע"י ידידיו הנכבד משב"ק הר"ר משה מרדכי בלעיי דה"ו</p> <p>לעילוי נשמת</p> <p>ידידנו הבלתי נשכח. איש חם וישר עובד ה' ר' יוסף חיים בן ר' אריה לייב פינצ'ובר ז"ל נלב"ע א' אייר תש"פ ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>לעילוי נשמת</p> <p>ידידנו הבלתי נשכח הר"ר יוסף הר"ר בן ר' אלעזר מרדכי ז"ל נלב"ע כ"ח ניסן ת.נ.צ.ב.ה. הונעת ע"י בנו הבה"ח אלימלך קניגסברג ה"ו</p>	<p>מזל"א טבא</p> <p>ברכת מזל טוב נשגב בזה לחיב"ן</p> <p>הרה"צ ר' מרדכי קאהן שליט"א ולבנו הרב אהרן שליט"א להגל השמחה השרייה במעונו בלילת נכרות בתו למול"ט יה"ר שיכח לגולה לתורה לחופה ולמעשים טובים, וידו ממנה ומכל יצ"ח רוב נוח דקדושה ... ברכת מזל טוב מיוחדת להרבנית הצדקנית תליט"א שתרוהו רוב נוח מכל יצ"ח לאורך ימים ושנים אמן</p>	<p>שהשמה במעונם</p> <p>ברכת מזל טוב שגדוה בה לדידינו הנכבדים</p> <table border="0"> <tr> <td>ה"ר שלום יוסף נימין ה"ו בית הקל"ב להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר משה קרונקין ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת בנו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק מאיר אייזן ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק בלוי ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... יה"ר שידו וכל יצ"ח רוב נוח דקדושה, עם שמחות ומיד באהלים</td> <td>ה"ר שמואל נימין ה"ו קפלה יצ"ו להגל הולדת בתו בשעתו"צ ... ה"ר אורי קרונקין ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק מאיר אייזן ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק בלוי ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ...</td> </tr> </table>	ה"ר שלום יוסף נימין ה"ו בית הקל"ב להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר משה קרונקין ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת בנו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק מאיר אייזן ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק בלוי ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... יה"ר שידו וכל יצ"ח רוב נוח דקדושה, עם שמחות ומיד באהלים	ה"ר שמואל נימין ה"ו קפלה יצ"ו להגל הולדת בתו בשעתו"צ ... ה"ר אורי קרונקין ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק מאיר אייזן ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק בלוי ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ...	<p>לזכות</p> <p>אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה</p> <p>להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועושר וסייעתא דשמיא מרובה אמן</p> <p>זמנים לשב"ק אופק קרית גת:</p> <p>המולד: יום ראשון בבוקר 6:59 שעה 20 דקות, 1 חלקים על 6. ר"ח ביום ראשון ושני</p> <p>הדלקת נרות: 6:59 יציאת השבת: 7:59 זמן ר"ת: 8:34</p>
ה"ר שלום יוסף נימין ה"ו בית הקל"ב להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר משה קרונקין ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת בנו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק מאיר אייזן ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק בלוי ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... יה"ר שידו וכל יצ"ח רוב נוח דקדושה, עם שמחות ומיד באהלים	ה"ר שמואל נימין ה"ו קפלה יצ"ו להגל הולדת בתו בשעתו"צ ... ה"ר אורי קרונקין ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק מאיר אייזן ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ... ה"ר יצחק בלוי ה"ו דמות דוד קדושניף - קרית גת י"ו להגל הולדת נכדו בשעתו"צ ...				